

Na osnovu člana V.3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH br. 274/06 od 10. marta 2006.godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 89. sjednici, održanoj 25. marta 2006. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O KIBERNETIČKOM KRIMINALU

Član 1.

Ratificira se Konvencija o kibernetičkom kriminalu, Budimpešta 23.novembra 2001.godine.

Član 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

KONVENCIJA

O KIBERNETIČKOM KRIMINALU

Budimpešta, 23.11.2001.

Preambula

Države članice Vijeća Evrope i ostale države potpisnice,

Smatrajući da je cilj Vijeća Evrope da realizira veće jedinstvo između svojih članova;

Uviđajući važnost intenziviranja saradnje sa drugim državama članicama Konvencije;

Uvjerene u potrebu da se vodi, prioritarno, zajednička kaznena politika usmjerena ka zaštiti društva od kiber-kriminala, naročito putem usvajanja odgovarajućeg zakonodavstva i poboljšanja međunarodne saradnje;

Svjesne dubokih promjena nastalih digitalizacijom, konvergencijom i stalnom globalizacijom kompjuterskih mreža;

Zabrinute rizikom da bi kompjuterske mreže i elektronski sistemi mogli biti korišteni za činjenje krivičnih djela, te da bi dokazi o tim djelima mogli biti sačuvani i prenošeni putem tih mreža;

Priznavajući potrebu za saradnjom između država i privatne industrije u borbi protiv kiber-kriminala i potrebu za zaštitom legitimnih interesa povezanih sa razvojem kompjuterskih tehnologija;

Procjenjujući da dobro vođena borba protiv kibernetičkog kriminala zahtijeva brzu i efikasnu međunarodnu saradnju u krivičnoj oblasti;

Uvjerene da je ova Konvencija neophodna radi sprečavanja djela koja narušavaju povjerljivost, integritet i dostupnost kompjuterskih sistema, mreža i podataka, kao i

sprečavanje zloupotrebe tih sistema, mreža i podataka, osiguravajući usvajanje ovlasti dovoljnih da bi se omogućila efikasna borba protiv tih krivičnih djela, olakšavajući njihovo otkrivanje, istragu i gonjenje, kako na unutrašnjem tako i na međunarodnom nivou, i predviđajući materijalne odredbe u cilju brže i povjerljivije međunarodne saradnje;

Uviđajući potrebu da se osigura odgovarajući balans između potrebe za provođenjem zakona i poštovanja osnovnih ljudskih prava, onako kako su ona garantirana Konvencijom o očuvanju osnovnih ljudskih prava i sloboda Vijeća Evrope (1950), u Međunarodnoj konvenciji u vezi građanskih i političkih prava Ujedinjenih naroda (1966), kao i u drugim međunarodnim konvencijama koje se primjenjuju u oblasti prava čovjeka a koje reafirmiraju pravo na neuznemiravanje zbog sopstvenog mišljenja, pravo na slobodu izražavanja, ubrajajući tu i slobodu istraživanja, dobijanja i saopćavanja informacija i ideja svake vrste, bez obzira na granicu, kao i pravo na poštivanje privatnosti svakog pojedinca;

Svjesne isto tako potrebe zaštite ličnih podataka, onako kako to predviđa, na primjer, Konvencija iz 1981. Vijeća Evrope o zaštiti lica u pogledu automatizirane obrade podataka ličnog karaktera;

Uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravima djeteta i Konvenciju Međunarodne organizacije rada o najgorim oblicima rada djece (1999);

Vodeći računa o postojećim konvencijama Vijeća Evrope o saradnji u krivičnoj oblasti, kao i drugim sličnim ugovorima zaključenim između zemalja članica Vijeća Evrope i drugih zemalja i napominjući da ova Konvencija ima za cilj da ih kompletira u smislu da učini efikasnijima istrage i krivične postupke o krivičnim djelima u vezi kompjuterskih sistema i podataka, kao i da omogući prikupljanje elektroničkih dokaza o krivičnom djelu;

Pozdravljajući nedavne inicijative usmjerene ka poboljšanju međunarodnog razumijevanja i saradnje u cilju borbe protiv kriminala u kiber-prostoru, a naročito akcije koje vode Ujedinjeni narodi, OECD, Evropska unija i G8;

Podsjećajući na Preporuku br. (85) 10 u vezi praktične primjene Evropske konvencije o pravosudnoj pomoći u krivičnoj oblasti u vezi sudskih zamolbi za nadgledanje telekomunikacija, Preporuku br. R (88) 2 o mjerama za borbu protiv piraterije u domenu autorskih prava, Preporuku br. R (87) 15 u vezi regulisanja korištenja podataka ličnog karaktera u domenu telekomunikacionih servisa, a naročito telefonskih servisa i na Preporuku br. R (89) 9 o kriminalu u vezi računara, koji ukazuje nacionalnim zakonodavcima na vodeće principe u definiranju nekih kompjuterskih prekršaja, kao i Preporuku br. R (95) 13 u vezi problema u krivičnom postupku vezanim za tehnologiju informacije;

Vodeći računa o Rezoluciji br. 1, usvojene od strane evropskih ministara pravde na njihovoj 21. konferenciji (Prag, juni 1997) koja preporučuje Ministarskom komitetu da podrži aktivnosti koje vodi Evropski komitet za kriminalističke probleme (CDPC) a koja se tiče kiber-kriminala u cilju približavanja nacionalnih krivičnih zakonodavstava i omogućavanja korištenja efikasnih sredstava istraživanja u oblasti kompjuterskih prekršaja, kao i o Rezoluciji br. 3, usvojene od strane evropskih ministara pravde na njihovoj 23. konferenciji (London, juni 2000), koja ohrabruje pregovaračke strane da slijede njihove napore u cilju iznalaženja prilagođenih rješenja koja bi omogućila većem broju država da postanu članovi Konvencije i koja priznaje potrebu raspolaganja jednim brzim i efikasnim sistemom

međunarodne saradnje koji uredno vodi računa o specifičnim potrebama borbe protiv kiber-kriminala;

Vodeći isto tako računa i o Akcionom planu usvojenom od strane šefova država i vlada Vijeća Evrope prilikom njihovog Drugog sastanka na vrhu (Strazbur, 10-11 oktobar 1997.) u cilju traženja zajedničkih odgovora na razvoj novih kompjuterskih tehnologija, zasnovanih na normama i vrijednostima Vijeća Evrope;

Ugovaraju kako slijedi:

Glava I - Terminologija

Član 1

Definicije

U smislu ove Konvencije, izraz:

- a) "kompjuterski sistem" označava svaki uređaj ili skup uređaja međusobno povezanih, koji osigurava ili čiji jedan ili više elemenata osiguravaju, prilikom izvršenja nekog programa, automatiziranu obradu podataka;
- b) "kompjuterski podaci" označavaju svako predstavljanje činjenica, informacija, i konceptata u formi prilagođenoj za kompjutersku obradu, ubrajajući tu i program koji je takve prirode da kompjuterski sistem vrši svoju funkciju;
- c) "davalac usluge" označava:
 - i. svaki javni ili privatni organ koji nudi korisnicima svojih usluga mogućnost komunikacije putem kompjuterskog sistema;
 - ii. svaki drugi organ koji obrađuje ili pohranjuje kompjuterske podatke za tu uslugu komunikacije ili za svoje korisnike;
- d) "promet podataka" označava sve kompjuterske podatke povezane sa komunikacijom i koji dolaze iz jednog kompjuterskog sistema i koje taj kompjuterski sistem proizvodi u svojstvu elementa u lancu komunikacije, označavajući porijeklo, odredište, putanju, vrijeme, datum, veličinu i trajanje komunikacije ili vrstu usluge.

Glava II - Mjere koje se trebaju preduzeti na nacionalnom nivou

Odjeljak 1 - Krivično materijalno pravo

Naslov 1 - Prekršaji protiv povjerljivosti, integriteta i dostupnosti kompjuterskih podataka i sistema

Član 2

Nedozvoljeni pristup

Svaka strana usvaja takve zakonodavne i druge neophodne mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno njenom internom pravu, namjerni ili bespravni pristup dijelu kompjuterskog sistema. Jedna strana može postaviti za uvjet da prekršaj bude počinjen kršenjem mjera sigurnosti u namjeri da se pridobiju kompjuterski podaci ili u bilo kojoj drugoj bespravnoj namjeri, ili da bude u vezi sa kompjuterskim sistemom povezanim na neki drugi kompjuterski sistem.

Član 3

Nezakonito presretanje

Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, namjerno i bespravo presretanje, izvršeno tehničkim sredstvima, kompjuterskih podataka, tokom nejavnih prijenosa, u odredištu, na početku ili unutar kompjuterskog sistema, ubrajajući tu i elektromagnetske emisije koje potiču iz kompjuterskog sistema koji prenosi te kompjuterske podatke. Jedna strana može postaviti za uvjet da djelo bude počinjeno u nepoštenoj namjeri namjeri ili da bude u vezi sa kompjuterskim sistemom povezanim na neki drugi kompjuterski sistem.

Član 4

Povreda integriteta podataka

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, djelo, učinjeno s namjerom i bespravno, oštećivanja, brisanja, izmjenjivanja ili poništavanja kompjuterskih podataka.
2. Strana može sebi ostaviti za pravo da zahtijeva da postupak opisan u paragrafu 1 uzrokuje ozbiljne štete.

Član 5

Povreda integriteta sistema

Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljila kao krivično djelo, shodno internom pravu, ozbiljna povreda, učinjena s namjerom i bespravno, funkcioniranja kompjuterskog sistema, putem unošenja, prijenosa, oštećivanja, brisanja, izmjenjivanja ili ukidanja podataka.

Član 6

Zloupotreba uređaja

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, kada se počini s namjerom i bespravno:
 - a) proizvodnja, prodaja, dobijanje na korištenje, uvoz, distribucija ili drugi oblici stavljanja na raspolaganje:

i. uređaja, ubrajajući tu i kompjuterske programe, prvenstveno napravljene ili prilagođene za omogućavanje činjenja jednog od utvrđenih prekršaja shodno članovima 2 - 5 gore navedenim;

ii. lozinke, koda za pristup ili sličnih kompjuterskih podataka koji omogućavaju pristupanje cjelini ili dijelu kompjuterskog sistema, u namjeri da se iskoriste za činjenje jednog ili drugog prekršaja predviđenog u članovima 2 - 5; i

b) posjedovanje elementa navedenog u paragrafima (a) (1) ili (2) gore navedenih u namjeri da bude iskorišten za činjenje jednog ili drugog prekršaja predviđenog u članovima 2 - 5. Strana može odlučiti da se u internom pravu izvjesnom broju tih elemenata pridoda krivična odgovornost.

2. Ovaj član se ne može interpretirati kao onaj koji nameće krivičnu odgovornost u slučaju kada proizvodnja, prodaja, dobijanje na korištenje, uvoz, distribucija ili drugi oblici stavljanja na raspolaganje citirani u paragrafu 1 ovog člana nemaju za cilj činjenje prekršaja kako je to ustanovljeno shodno članovima od 2 do 5 ove Konvencije, kao u slučaju ovlaštenih pokušaja ili zaštite kompjuterskog sistema.

3. Svaka strana može sebi ostaviti za pravo da ne primjenjuje paragraf 1 ovog člana, pod uvjetom da to ograničenje ne utiče na prodaju, distribuciju ili svako drugo stavljanje na raspolaganje elemenata citiranih u paragrafu 1 (a)(2).

Naslov 2 - Kompjuterski prekršaji

Član 7

Kompjutersko falsificiranje

Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, unošenje, izmjena, brisanje ili ukidanje, namjerno i bespravno, kompjuterskih podataka, proizvođači neautentične podatke, u namjeri da oni budu uzeti u obzir ili korišteni u legalne svrhe kao da su autentični, pa bili oni ili ne čitki i razumljivi. Strana može odlučiti u internom pravu da se tu pridoda i prijevarena namjera ili nezakonita namjera, tako da se uvede i krivična odgovornost.

Član 8

Kompjuterska prevara

Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, namjerno i bespravno uzrokovanje štete na tuđoj svojini putem:

a) unošenja, mijenjanja, brisanja ili ukidanja kompjuterskih podataka,

b) svakog oblika napada na funkcioniranje kompjuterskog sistema, u namjeri, prijevornoj ili nezakonitoj, da se bespravno pridobije ekonomska korist za sebe ili za drugoga.

Naslov 3 - Prekršaji u vezi sadržaja

Član 9

Prekršaji koji se odnose na dječju pornografiju

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljili kao krivično djelo, shodno internom pravu, sljedeći postupci kada su oni počinjeni namjerno i bespravno:

- a) proizvodnja dječje pornografije u cilju njene difuzije putem kompjuterskog sistema;
- b) nuđenje ili stavljanje na raspolaganje dječje pornografije putem kompjuterskog sistema;
- c) distribuiranje ili prijenos dječje pornografije putem kompjuterskog sistema;
- d) djelo pribavljanja za sebe ili za drugoga dječje pornografije putem kompjuterskog sistema;
- e) posjedovanje dječje pornografije u kompjuterskom sistemu ili putem čuvanja kompjuterskih podataka.

2. U smislu gornjeg paragrafa 1, "dječja pornografija" podrazumijeva svaki pornografski materijal koji vizuelno prikazuje:

- a) maloljetnika prilikom eksplicitnog seksualnog odnosa;
- b) osobu koja se pojavljuje kao maloljetnik i koja se upušta u eksplicitni seksualni odnos;
- c) realistične slike koje prikazuju maloljetnika prilikom eksplicitnog seksualnog odnosa.

3. U smislu gornjeg paragrafa 2, termin "maloljetnik" označava svaku osobu mlađu od 18 godina. Jedna strana može ipak postaviti manji limit starosne dobi, koji mora biti minimum 16 godina.

4. Jedna strana može sebi ostaviti za pravo da ne primjenjuje, u cjelini ili djelimično, paragrafe 1(d) i 1(e) i 2(b) i 2(c).

Naslov 4 - Prekršaji u vezi napada na intelektualnu svojinu i odnosna prava

Član 10

Prekršaji u vezi napada na intelektualnu svojinu i odnosna prava

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljili kao krivično djelo, shodno internom pravu, napadi na intelektualnu svojinu definiranu zakonodavstvom te strane, shodno njenim obavezama koje je potpisala u primjeni Univerzalne konvencije o autorskom pravu revidiranoj u Parizu 24. jula 1971, Konvencije iz Berna o zaštiti književnih i umjetničkih djela, Sporazumu o komercijalnim aspektima prava na intelektualnu svojinu i ugovoru od OMPI o intelektualnoj svojini, izuzimajući svako moralno pravo pripadajuće po tim konvencijama, kada su ta djela počinjena slobodno, na komercijalnoj ljestvici ili putem kompjuterskog sistema.

2. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljili kao krivično djelo, shodno internom pravu, napadi na srodna prava definirana zakonodavstvom te strane, shodno njenim obavezama koje je potpisala u primjeni Međunarodne konvencije o zaštiti umjetnika interpretatora i izvođača, proizvođača fonograma i organa za radiodifuziju iz Rima (Rimska konvencija), Sporazuma o komercijalnim aspektima prava na intelektualnu svojinu i Ugovoru od OMPI o interpretacijama, izvršenjima i fonogramima, izuzimajući svako moralno pravo pripadajuće po tim konvencijama, kada su ta djela počinjena slobodno, na komercijalnoj ljestvici ili putem kompjuterskog sistema.

3. Jedna strana može, u jasno ograničenim okolnostima, sebi ostaviti za pravo da ne nameće krivičnu odgovornost u smislu paragrafa 1 i 2 ovog člana, pod uvjetom da su dostupna druga efikasna sredstva i da se to ograničenje ne kosi sa međunarodnim obavezama koje ima ta strana u primjeni međunarodnih instrumenata navedenih u paragrafima 1 i 2 ovog člana.

Naslov 5 - Drugi oblici odgovornosti i sankcija

Član 11

Pokušaj i saučesništvo

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebne da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, svako saučesništvo kada je ono počinjeno namjerno u cilju počinjenja jednog od prekršaja utvrđenih u primjeni članova od 2 do 10 ove Konvencije, u namjeri da taj prekršaj bude počinjen.

2. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se utemeljilo kao krivično djelo, shodno internom pravu, svaki namjerni pokušaj činjenja jednog od prekršaja utvrđenih u primjeni članova od 3 do 5, 7, 8, 9(1)a i 9(1)c ove Konvencije.

3. Jedna strana može sebi ostaviti za pravo da ne primjenjuje, u cjelini ili djelimično, paragraf 2 ovog člana.

Član 12

Odgovornost pravnih lica

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se pravna lica mogla smatrati odgovornima za prekršaje utvrđene u primjeni ove Konvencije, kada su oni počinjeni za njihov račun od strane bilo kojeg fizičkog lica koje djeluje bilo individualno bilo kao član nekog organa pravnog lica, a koje vrši ovlast upravljanja u svom sjedištu, na osnovu:

- a) zastupanja pravnog lica;
- b) ovlaštenja da donosi odluke u ime pravnog lica;
- c) ovlaštenja da vrši kontrolu u okviru pravnog lica.

2. Osim slučajeva već predviđenih u paragrafu 1, svaka strana usvaja mjere neophodne da bi se osiguralo da se pravna lica mogu smatrati odgovornima za slučaj kada izostanak

nadgledanja ili kontrole od strane pravnog lica naznačenog u paragrafu 1 omogućiti činjenje prekršaja predviđenih u paragrafu 1 za račun tog pravnog lica a od strane fizičkog lica koje djeluje pod njegovom ingerencijom.

3. Prema sudskim principima strane, odgovornost pravnog lica može biti krivična, građanska ili upravna.

4. Ta odgovornost se utvrđuje bez obzira na krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su počinila prekršaj.

Član 13

Sankcije i mjere

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se omogućilo da krivični prekršaji utvrđeni u primjeni članova 2 - 11 budu podložni efektivnim sankcijama, proporcionalnim i odgovarajućim, a koje podrazumijevaju i lišavanje slobode.

2. Svaka strana se brine o tome da pravna lica smatrana odgovornim po primjeni člana 12 budu objekat efektivnih krivičnih ili nekrivičnih sankcija i mjera, proporcionalnih i odgovarajućih, podrazumijevajući i novčane sankcije.

Odjeljak 2 - Procesno pravo

Naslov 1 - Opće odredbe

Član 14

Domet primjene mjera procesnog prava

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se omogućilo uvođenje ovlasti i procesa predviđenih u ovom odjeljku a u cilju posebnih istraga ili krivičnih procesa.

2. Osim u slučaju suprotne odredbe koja se nalazi u članu 21, svaka strana primjenjuje ovlasti i procese naznačene u paragrafu 1:

- a) na krivične prekršaje utvrđene shodno članovima 2 - 11 ove Konvencije;
- b) na sve druge krivične prekršaje počinjene putem kompjuterskog sistema i
- c) na skupljanje elektronskih dokaza o svakom krivičnom prekršaju.

3. a) Svaka strana može sebi ostaviti za pravo da mjere navedene u članu 20 primjenjuje samo na prekršaje ili kategorije prekršaja specificirane u tom ograničenju, tako da obim tih prekršaja ili kategorija prekršaja ne bude manji od onog za prekršaje na koje ona primjenjuje mjere naznačene u članu 21. Svaka strana će predvidjeti limitiranje tog ograničenja na način da omogući najširu moguću primjenu mjere naznačene u članu 20;

b) Kada jedna strana, zbog restrikcija nametnutih svojim važećim zakonodavstvom u trenutku usvajanja ove Konvencije, nije u mogućnosti da primjenjuje mjere predviđene u članovima 20 i 21 na komunikacije koje se prosljeđuju iz kompjuterskog sistema davaoca usluge koji:

i je pokrenut radi korištenja zatvorene grupe korisnika i

ii ne upotrebljava javne telekomunikacione mreže i koji nije konektovan na drugi kompjuterski sistem, kako javni tako i privatni,

ta strana može sebi ostaviti za pravo da ne primjenjuje te mjere na takve komunikacije. Svaka strana će predvidjeti limitiranje tog ograničenja na način da omogući najširu moguću primjenu mjere naznačene u članovima 20 i 21.

Član 15

Uvjeti i zaštita

1. Svaka strana se brine da uvođenje, pokretanje i primjena ovlasti i procesa predviđenih u ovom odjeljku budu podvrgnuti predviđenim uvjetima i zaštitama u svom internom pravu, koji mora osigurati adekvatnu zaštitu prava i sloboda čovjeka, a naročito prava utvrđenih shodno obavezama koje je ta strana potpisala u primjeni Konvencije o zaštiti osnovnih ljudskih prava i sloboda Vijeća Evrope (1950) i Međunarodnog pakta u vezi građanskih i

političkih prava Ujedinjenih naroda (1966) ili drugih međunarodnih instrumenata koji se primjenjuju na prava čovjeka i koji mora integrirati princip proporcionalnosti.

2. Kada budu usvojene vodeći računa o odnosnim ovlastima i procesima, ti uvjeti i zaštite uključuju, između ostalog, sudsku superviziju i druge oblike nezavisne supervizije, motiva koji opravdavaju primjenu kao i ograničenja polja primjene i trajanje ovlasti ili procesa.

3. U mjeri u kojoj je to u saglasnosti sa javnim interesom, a naročito sa dobrom administracijom pravosuđa, svaka strana ispituje efekat ovlasti i procesa u toj Sekciji o legitimnim pravima, odgovornostima i interesima trećih lica.

Naslov 2 - Brzo čuvanje sačuvanih kompjuterskih podataka

Član 16

Brza zaštita pohranjenih kompjuterskih podataka

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se omogućilo svojim nadležnim vlastima da naredi i da nametnu na neki drugi način brzu zaštitu posebnih elektroničkih podataka, ubrajajući tu i podatke koji se odnose na promet podataka, a koji su pohranjeni u kompjuterskom sistemu, naročito onda kada postoje razlozi da se misli da su ti podaci podložni gubitku ili modifikaciji.

2. Kada jedna strana primjenjuje gore citirani paragraf 1, putem naloga jednom licu da zaštiti određene pohranjene podatke koji se nalaze u njihovom posjedu ili pod njihovom kontrolom, ta strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se obavezalo to lice na zaštitu i očuvanje integriteta podataka tokom potrebnog perioda, a najduže do 90 dana, da bi se omogućilo nadležnim vlastima da dobiju njihovu distribuciju. Strana može predvidjeti da taj nalog bude ponovo obnovljen.

3. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se obavezao čuvar podataka ili neka drugo lice zaduženo za zaštitu tih podataka da čuva tajnu o pokretanju takvih procedura tokom trajanja predviđenog njenim internim zakonom.

4. Navedena ovlaštenja i procedure iz ovog člana moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

Član 17

Zaštita i brza distribucija podataka u vezi prometa

1. U cilju osiguranja zaštite podataka u vezi prometa uz primjenu člana 16, svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim radi:

a) nadgledanja brze zaštite tih podataka koji se odnose na saobraćaj, kada jedan ili više davalaca usluga učestvuju u prijenosu te komunikacije; i

b) osiguranja brze distribucije nadležnom organu vlasti strane ili licu koje odredi taj organ vlasti, one količine podataka u vezi prometa dovoljne za identifikaciju davaoca usluga i puta kojim je komunikacija prosljeđena.

2. Ovlasti i procesi naznačeni u ovom članu moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

Naslov 3 - Nalog za proizvodnju

Član 18

Nalog za dostavu podataka

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se nadležni organi vlasti ovlastili da mogu narediti:

a) licu koje se nalazi na njenoj teritoriji da dostavi posebne kompjuterske podatke, koje posjeduje ili koji su pod kontrolom tog lica, i koji su pohranjeni u kompjuterskom sistemu ili u uređaju za podršku koji služi za kompjutersko čuvanje podataka; i

b) davaocu usluga koji nudi usluge na teritoriji strane, da dostavi podatke koje posjeduje ili koje su pod njegovom kontrolom i koji su u vezi sa pretplatnicima i koji se tiču tih usluga;

2. Ovlasti i procesi naznačeni u ovom članu moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

3. U smislu ovog člana, izraz "podaci o pretplatniku" označava svaku informaciju, sadržanu u formi kompjuterskih podataka ili u bilo kojoj drugoj formi, a koju posjeduje davalac usluge i koja se odnosi na pretplatnike njegovih usluga, pored podataka u vezi prometa ili sadržaja i koja omogućava da se utvrdi:

a) tip korištene usluge komunikacije, tehničke dispozicije poduzete u tom pogledu i period usluge;

b) identitet, poštansku ili geografsku adresu i broj telefona pretplatnika i svaki drugi broj pristupa, podaci u vezi fakturisanja i plaćanja, a koji su raspoloživi na osnovu ugovora ili aranžmana usluge;

c) svaka druga informacija u vezi mjesta gdje se nalazi komunikaciona oprema, raspoloživa na osnovu ugovora ili aranžmana usluge.

Naslov 4 - Pretresanje i pljenidba pohranjenih kompjuterskih podataka

Član 19

Pretraživanje i pljenidba pohranjenih kompjuterskih podataka

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se osposobili nadležni organi vlasti za pretraživanje ili pristup na sličan način:

a) kompjuterskom sistemu ili nekog od njegovih dijelova, kao i kompjuterskim podacima koji su u njemu pohranjeni i

b) uređaju za podršku koji služi za kompjutersko pohranjivanje a koji omogućava čuvanje kompjuterskih podataka na njenoj teritoriji.

2. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se obezbijedilo da, u slučaju kada njeni nadležni organi vlasti pretražuju ili na neki drugi sličan način pristupaju specifičnom kompjuterskom sistemu ili nekom njegovom dijelu, shodno paragrafu 1(a) i kada postoje razlozi da se misli da su traženi podaci pohranjeni u nekom drugom kompjuterskom sistemu ili u njegovom dijelu smještenom na njenoj teritoriji, i da su ti podaci legalno dostupni počev od inicijalnog sistema ili dostupibilni za taj inicijalni sistem, navedeni organi vlasti budu u mogućnosti da brzo prošire pretraživanje ili pristup na neki drugi sličan način drugog sistema.

3. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se ovlastili njeni nadležni organi vlasti da zaplijene ili da dobiju na sličan način kompjuterske podatke zbog kojih je realiziran pristup u primjeni paragrafa 1 ili 2. Te mjere uključuju slijedeća sredstva i ovlasti:

a) zapljenu ili dobijanje na sličan način kompjuterskog sistema ili jednog njegovog dijela ili uređaja za podršku za čuvanje kompjuterskih podataka;

b) realiziranje i zaštita kopije tih kompjuterskih podataka;

c) čuvanje integriteta pohranjenih kompjuterskih podataka i

d) učiniti nedostupnim ili izvaditi te kompjuterske podatke iz konsultiranog kompjuterskog sistema.

4. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se ovlastili njeni nadležni organi vlasti da naredi svakom licu koje poznaje funkcioniranje kompjuterskog sistema ili mjera primijenjenih za zaštitu kompjuterskih podataka a u cilju davanja svih razumno potrebnih informacija, a da bi se omogućila primjena mjera predviđenih u paragrafima 1 i 2.

5. Ovlasti i procesi naznačeni u ovom članu moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

Naslov 5 - Prikupljanje u realnom vremenu kompjuterskih podataka

Član 20

Prikupljanje u realnom vremenu podataka u vezi prometa

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se ovlastili njeni nadležni organi vlasti za:

a) prikupljanje ili usnimavanje putem primjene tehničkih sredstava koji postoje na njenoj teritoriji;

b) obavezivanje davaoca usluga, u okviru njegovih postojećih tehničkih kapaciteta, za:

i. prikupljanje ili usnimavanje putem primjene tehničkih sredstava koji postoje na njenoj teritoriji ili

ii. pružanje nadležnim organima vlasti svoje pomoći u cilju prikupljanja ili usnimavanja, u realnom vremenu, podataka koji se odnose na promet zajedno sa specifičnim komunikacijama proslijeđenim na njenoj teritoriji putem kompjuterskog sistema.

2. Kada jedna strana, zbog principa utvrđenih u njenom internom pravosudnom poretku, ne može usvojiti mjere izražene u paragrafu 1 (a), ta strana može umjesto toga usvojiti zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim radi osiguranja prikupljanja ili snimanja u realnom vremenu podataka u vezi prometa zajedno sa specifičnim komunikacijama proslijeđenim na njenoj teritoriji putem kompjuterskog sistema.

3. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se obavezao davalac usluga da čuva tajnim akte učinjene od strane bilo kojeg nadležnog organa vlasti predviđenih u ovom članu, kao i svaku informaciju u tom pogledu.

4. Ovlasti i procesi naznačeni u ovom članu moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

Član 21

Presretanje podataka u vezi sadržaja

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se ovlastili njeni nadležni organi vlasti u vezi definiranja unutar internog prava teških prekršaja, za:

a) prikupljanje ili usnimavanje putem primjene tehničkih sredstava koji postoje na njenoj teritoriji;

b) obavezivanje davaoca usluga, u okviru njegovih postojećih tehničkih kapaciteta, za:

i) prikupljanje ili usnimavanje putem primjene tehničkih sredstava koji postoje na njenoj teritoriji ili

ii) pružanje nadležnim organima vlasti svoje pomoći u cilju prikupljanja ili usnimavanja, u realnom vremenu, podataka koji se odnose na promet zajedno sa specifičnim komunikacijama proslijeđenim na njenoj teritoriji putem kompjuterskog sistema.

2. Kada jedna strana, zbog principa utvrđenih u njenom internom pravosudnom poretku, ne može usvojiti mjere izražene u paragrafu 1 (a), ta strana može umjesto toga usvojiti zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim radi osiguranja prikupljanja ili usnimavanja u realnom vremenu podataka u vezi prometa zajedno sa specifičnim komunikacijama proslijeđenim na njenoj teritoriji putem kompjuterskog sistema.

3. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da bi se obavezao davalac usluga da čuva tajnim akte učinjene od strane bilo kojeg organa vlasti predviđenih u ovom članu, kao i svaku informaciju u tom pogledu.

4. Ovlasti i procesi naznačeni u ovom članu moraju biti u skladu sa članovima 14 i 15.

Odjeljak 3 - Jurisdikcija

Član 22

Kompetencija

1. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da se utvrdi njena kompetencija u pogledu svakog krivičnog djela definiranog shodno članovima od 2 - 11 ove Konvencije, kada je djelo počinjeno:

- a) na njenoj teritoriji;
- b) na brodu koji plovi pod zastavom te strane;
- c) u zrakoplovu registriranom u toj strani;
- d) od strane jednog od njenih državljana, ako je djelo krivično kažnjivo tamo gdje je počinjeno ili ako djelo ne podliježe pod kompetenciju nijedne države.

2. Svaka strana sebi može ostaviti za pravo da ne primjenjuje ili da primjenjuje samo u slučajevima ili specifičnim uvjetima, pravila kompetencije definirana u paragrafima 1b - 1d ovog člana ili u bilo kojem dijelu tih paragrafa.

3. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da se utvrdi njena kompetencija u pogledu svakog prekršaja spomenutog u članu 24 paragraf 1 ove Konvencije, kada je počinitelj djela prisutan na njenoj teritoriji i ne može biti izručen u neku drugu državu zbog svog državljanstva, nakon zahtjeva za ekstradiciju.

4. Ova Konvencija ne isključuje nikakvu krivičnu kompetenciju zahtijevanu od jedne strane shodno svom internom pravu.

5. Kada više strana zahtijeva kompetenciju u pogledu prekršaja predviđenih ovom Konvencijom, odnosno strane se dogovaraju, kada je to potrebno, u cilju odlučivanja oko toga koja je strana najbolja da izvrši potragu.

Glava III - Međunarodna saradnja

Odjeljak 1 - Opća načela

Naslov 1 - Opća načela u vezi međunarodne saradnje

Član 23

Opća načela u vezi međunarodne saradnje

Strane saraduju shodno odredbama ovog poglavlja, uz primjenu međunarodnih instrumenata koji se odnose na međunarodnu saradnju u krivičnoj oblasti, aranžmana koji počivaju na jednakim ili recipročnim zakonodavstvima i na njihovo nacionalno pravo, u najširoj mogućoj mjeri jedne prema drugima, a u cilju istraga i procesa koji se tiču krivičnih prekršaja vezanih za kompjuterske sisteme i podatke ili prikupljanja dokaza u elektronskoj formi krivičnog prekršaja.

Naslov 2 -Načela koja se odnose na ekstradiciju

Član 24

Ekstradicija

1. a) Ovaj član se primjenjuje na ekstradiciju između strana za krivične prekršaje definirane shodno članovima od 2 do 11 ove Konvencije, pod uvjetom da su oni kažnjivi po zakonodavstvu obiju strana i da taj prekršaj predviđa lišavanje slobode na maksimalni period od najmanje godinu dana ili neku težu kaznu.

b) Kada je za taj prekršaj predviđena različita minimalna kazna, na osnovu ugovora o ekstradiciji kako se on primjenjuje između dviju ili više strana, ubrajajući tu i Evropsku konvenciju o ekstradiciji (STE n. 24) ili na osnovi nekog aranžmana koji počiva na jednakim ili recipročnim zakonodavstvima, primjenjuje se minimalna predviđena kazna predviđena tim ugovorom ili aranžmanom.

2. Krivični prekršaji opisani u paragrafu 1 ovog člana se smatraju inkluzivnima kao i prekršaji na osnovu kojih je moguća ekstradicija po svakom ugovoru o ekstradiciji koji postoji između strana. Strane se obavezuju da će uvrstiti te prekršaje kao prekršaje na osnovu kojih je moguća ekstradicija po svakom ugovoru o ekstradiciji koji postoji između strana.

3. Kada jedna strana uvjetuje ekstradiciju postojanjem ugovora i primi zahtjev za ekstradiciju od druge strane sa kojom nije zaključila ugovor u ekstradiciji, ona može smatrati ovu Konvenciju kao pravosudni osnov za ekstradiciju u pogledu krivičnog prekršaja naznačenog u paragrafu 1 ovog člana.

4. Strane koje ne uvjetuju ekstradiciju postojanjem ugovora smatraju krivične prekršaje navedene u paragrafu 1 ovog člana kao prekršaje na osnovu kojih se vrši ekstradicija između tih strana.

5. Ekstradicija podliježe uvjetima predviđenim u internom pravu strane od koje se zahtijeva ekstradicija ili važećim ugovorima o ekstradiciji, ubrajajući tu i razloge zbog kojih strana od koje se zahtijeva ekstradicija može odbiti ekstradiciju.

6. Ako ekstradicija za krivični prekršaj naveden u paragrafu 1 ovog člana bude odbijena samo na osnovu državljanstva tražene osobe ili zato što se strana od koje se zahtijeva ekstradicija smatra nadležnom za taj prekršaj, strana od koje se zahtijeva ekstradicija podnosi predmet, na zahtjev strane zahtjevnice, svojim nadležnim organima u cilju gonjenja i obavijestit će u razumnom roku o ishodu predmeta stranu zahtjevnicu. Odnosni organi vlasti će donijeti svoju odluku i vodiće istragu i proces na isti način kao i za svaki drugi prekršaj slične prirode shodno zakonodavstvu te strane.

7. a) Svaka strana saopćava generalnom sekretaru Vijeća Evrope, u trenutku potpisivanja ili pohranjivanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili priključenja, ime i adresu svakog organa vlasti odgovornog za slanje ili za prijem zahtjeva za ekstradiciju ili privremeno hapšenje, u slučaju kada ne postoji ugovor.

b) Generalni sekretar Vijeća Evrope ustanovljava i vodi registar organa vlasti koje su odredile strane. Svaka strana se treba stalno brinuti za tačnost podataka koji se nalaze u tom registru.

Naslov 3 - Opća načela koja se odnose na međusobnu sudsku pomoć

Član 25

Opća načela koja se odnose na međusobnu sudsku pomoć

1. Strane međusobno ugovaraju najširu moguću sudsku pomoć u cilju istraga i procesa koji se tiču krivičnih prekršaja vezanih za kompjuterske sisteme i podatke ili prikupljanja dokaza u elektronskoj formi za krivični prekršaj.
2. Svaka strana usvaja zakonodavne i druge mjere koje se ukažu potrebnim da se izvrše obaveze iznesene u članovima od 27 do 35.
3. Svaka strana može, u slučaju hitnosti, napraviti zahtjev za sudsku pomoć ili komunikaciju putem najbržih sredstava komunikacije, kao što su telefaks ili elektronska pošta, na način da ta sredstva nude dovoljne uvjete sigurnosti i autentičnosti (ubrajajući tu i kriptovanje, ako je potrebno) sa naknadnom službenom potvrdom ako to druga strana zahtijeva. Strana od koje se traži pomoć prihvata zahtjev i na njega odgovara na bilo koji od brzih način komunikacije.
4. Osim izričito suprotne odredbe predviđene u članovima ovog poglavlja, sudska pomoć podliježe uvjetima utvrđenim internim pravom strane od koje se traži pomoć ili ugovorima o međusobnoj sudskoj pomoći koji se primjenjuju, računajući tu i razloge na osnovu kojih strana od koje se traži pomoć odbija saradnju. Strana od koje se traži pomoć ne mora izvršiti svoje pravo odbijanja pružanja sudske pomoći u vezi prekršaja predviđenih u članovima od 2 do 11 samo iz razloga što se zahtjev odnosi na prekršaj koji ona smatra da je poreske prirode.
5. Kada je, shodno odredbama ovog člana, strana od koje se traži pomoć ovlaštena za subordinaciju pomoći postojanjem dvostruke inkriminacije, taj uvjet će biti smatran zadovoljenim ako je postupak koji čini prekršaj, u vezi kojega je tražena pomoć, kvalificiran kao krivično djelo u njenom internom pravu, ako interno pravo svrstava ili ne taj prekršaj u istu kategoriju prekršaja ili ako ga definiše ili ne istom terminologijom kao pravo strane zahtjevnice.

Član 26

Dobrovoljna informacija

1. Jedna strana može, u okvirima svog internog prava i u odsustvu prethodnog zahtjeva, saopćiti drugoj strani informacije dobijene u okviru svojih istraga kada ona smatra da bi to moglo pomoći drugoj strani da pokrene ili da bolje vodi svoje istrage ili procese u vezi krivičnih prekršaja utvrđenih shodno ovoj Konvenciji ili kada bi te informacije mogle dovesti do okončanja zahtjeva podnesenog od druge strane u smislu ovog poglavlja.
2. Prije saopćavanja tih informacija, strana koja ih pruža može tražiti da one ostanu povjerljive ili da budu korištene samo pod određenim uvjetima. Ako strana primalac ne može udovoljiti takvom zahtjevu, ona o tome mora informirati drugu stranu, koja će nakon toga

odlučiti da li će odnosne informacije uopće biti proslijeđene. Ako strana primalac prihvati informacije pod propisanim uvjetima, ona ih se mora pridržavati.

Naslov 4 - Procedure koje se odnose na zahtjeve za međusobnu pomoć u odsustvu primjenjivih međunarodnih ugovora

Član 27

Procedure koje se odnose na zahtjeve za međusobnu pomoć u odsustvu primjenjivih međunarodnih ugovora

1. U odsustvu ugovora o međusobnoj pomoći ili aranžmana koji se temelji na važećim jednakim ili recipročnim zakonodavstvima između strane koja traži pomoć i strane od koje se traži pomoć, primjenjuju se odredbe paragrafa od 2 do 9 ovog člana. One se ne primjenjuju u slučaju kada postoje ugovor, aranžman ili zakonodavstvo tog tipa, osim kada odnosne strane ne odluče da umjesto toga primjenjuju u cjelini ili djelimično ovaj član.
2.
 - a) Svaka strana određuje jedan ili više centralnih organa vlasti zaduženih da šalju zahtjeve za pomoć ili da na njih odgovaraju, da ih izvršavaju ili da ih prosljeđuju nadležnim organima vlasti za njihovo izvršenje;
 - b) Centralni organi vlasti komuniciraju direktno jedni sa drugima;
 - c) Svaka strana saopćava generalnom sekretaru Vijeća Evrope, u trenutku potpisivanja ili pohranjivanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili priključenja, ime i adresu svakog organa vlasti određenog za primjenu ovog paragrafa;
 - d) Generalni sekretar Vijeća Evrope ustanovljava i vodi registar organa vlasti koje su odredile strane. Svaka strana se treba stalno brinuti za tačnost podataka koji se nalaze u tom registru.
3. Zahtjevi za pomoć iz ovog člana se izvršavaju shodno procedurama specificiranim od strane koja traži pomoć, osim u slučaju kada je ona nekompatibilna sa zakonodavstvom strane od koje se traži pomoć.
4. Osim uvjeta ili razloga za odbijanje predviđenih u članu 25 paragraf 4 strana od koje se traži pomoć može odbiti sudsku pomoć:
 - a) Ako se zahtjev odnosi na prekršaj koji strana od koje se traži pomoć smatra da je političke prirode ili vezan za prekršaj političke prirode; ili
 - b) Ako strana od koje se traži pomoć smatra da bi postupanje po zahtjevu dovelo do povrede njene suverenosti, sigurnosti, javnog reda ili drugih bitnih interesa.
5. Strana od koje se traži pomoć može odgoditi izvršenje zahtjeva ako bi on mogao prejudicirati istrage ili procese koje vode njeni organi vlasti.
6. Prije odbijanja ili odlaganja saradnje, strana od koje se traži pomoć, ispituje, nakon što je eventualno konsultovala stranu koja traži pomoć, mogućnost da li može parcijalno udovoljiti zahtjevu ili pod uvjetima koje ona smatra potrebnim.

7. Strana od koje se traži pomoć informira brzo stranu koja traži pomoć o daljnjem postupku kojeg misli dati zahtjevu za pomoć. Ona mora obrazložiti svoje eventualno odbijanje udovoljavanja zahtjevu ili eventualno ažuriranje zahtjeva. Strana od koje se traži pomoć informira stranu koja traži pomoć o svim razlozima koji čine nemogućim izvršenje sudske pomoći ili zbog kojih se izvršenje značajno odlaže.

8. Strana koja traži pomoć može zahtijevati od strane od koje se traži pomoć da čuva povjerljivim djelo i predmet svake podnesene molbe u smislu ovog poglavlja, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje te molbe. Ako strana od koje se traži pomoć ne može udovoljiti tom zahtjevu za povjerljivost, ona o tome mora brzo informirati stranu koja traži pomoć, koja će nakon toga odrediti da li taj zahtjev uopće treba biti izvršen.

9. a) U slučaju hitnosti, pravosudne vlasti strane koja traži pomoć se mogu direktno obratiti svojim kolegama strane od koje se traži pomoć sa zahtjevima za sudsku pomoć ili saopćenjima u vezi toga. U tim slučajevima, kopija se istovremeno upućuje centralnim organima vlasti strane od koje se traži pomoć putem centralne vlasti strane koja traži pomoć.

b) Svaki zahtjev ili saopćenje podneseni u smislu ovog paragrafa se može uputiti putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

c) Kada se zahtjev podnosi uz primjenu alineje (a) ovog člana i kada organ vlasti nije kompetentan da je tretira, taj organ vlasti ga prosljeđuje nadležnom nacionalnom organu vlasti i o tome informira direktno stranu koja traži pomoć.

d) Zahtjevi ili saopćenja izvršeni uz primjenu ovog paragrafa koji ne predviđaju mjere prinude mogu biti direktno prosljeđeni od strane nadležnih vlasti strane koja traži pomoć nadležnim vlastima Strane od koje se traži pomoć.

e) Svaka strana može informirati generalnog sekretara Vijeća Evrope, u trenutku potpisivanja ili pohranjivanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili priključenja, da, iz razloga efikasnosti, zahtjevi podneseni u smislu ovog paragrafa trebaju biti adresirani na njen centralni organ vlasti.

Član 28

Povjerljivost i restrikcija korištenja

1. U odsustvu ugovora o međusobnoj pomoći ili aranžmana koji se temelji na važećim jednakim ili recipročnim zakonodavstvima između strane koja traži pomoć i strane od koje se traži pomoć, primjenjuju se odredbe ovog člana. One se ne primjenjuju u slučaju kada postoje ugovor, aranžman ili zakonodavstvo tog tipa, osim kada odnosne strane ne odluče da umjesto toga primjenjuju u cjelini ili djelimično ovaj član.

2. Strana od koje se traži pomoć može zahtijevati da saopćenje informacija ili materijala u odgovoru na zahtjev podliježu uvjetu:

a) da oni ostanu povjerljivi u slučaju kada zahtjev za pomoć ne bi mogao biti ispoštovan bez tog uvjeta; ili

b) da ne budu korišteni u svrhe istrage ili procesa osim onih navedenih u zahtjevu.

3. Ako strana koja traži pomoć ne može udovoljiti jednom od uvjeta iznesenih u paragrafu 2, ona o tome brzo informira stranu od koje se traži pomoć, koja potom odlučuje da li informacija treba biti prenesena. Ako strana koja traži pomoć prihvati taj uvjet, ona će njime biti obavezana.

4. Svaka strana koja daje informacije ili materijal koji podliježu jednom od uvjeta iznesenih u paragrafu 2 može tražiti od druge strane da joj precizira, u vezi tog uvjeta, korištenje tih informacija ili tog materijala.

Odjeljak 2 - Posebne odredbe

Naslov 1 - Pomoć u oblasti privremenih mjera

Član 29

Brzo čuvanje pohranjenih kompjuterskih podataka

1. Jedna strana može zahtijevati od druge strane da naredi ili da na neki drugi način nametne brzo čuvanje pohranjenih podataka putem kompjuterskog sistema koji se nalaze na teritoriji te druge strane, a u vezi kojih strana koja traži pomoć ima namjeru da podnese zahtjev za pomoć u cilju pretraživanja ili nekog sličnog pristupa, zapljene ili dobijanja na neki drugi način, ili distribucije navedenih podataka.

2. Zahtjev za čuvanje sačinjen uz primjenu paragrafa 1 treba precizirati:

a) organ vlasti koji zahtijeva čuvanje;

b) prekršaj koji je predmetom istrage i kratki opis djela;

c) pohranjeni kompjuterski podaci koji se trebaju čuvati i priroda njihove veze sa prekršajem;

d) sve raspoložive informacije koje omogućavaju identificiranje čuvara pohranjenih kompjuterskih podataka ili uspostavljanje kompjuterskog sistema;

e) potrebu za mjerom čuvanja; i

f) činjenicu da strana namjerava podnijeti zahtjev za pomoć u cilju pretraživanja ili nekog sličnog pristupa, zapljene ili dobijanja na neki drugi način, ili distribucije navedenih podataka.

3. Nakon što primi zahtjev od druge strane, strana od koje se traži pomoć treba poduzeti sve potrebne mjere u cilju pristupanja, bez odlaganja, čuvanju podataka, shodno svom internom pravu. Da bi mogla odgovoriti na taj zahtjev dvostruka inkriminacija se ne traži kao prethodni uvjet čuvanja.

4. Strana koja zahtijeva dvostruku inkriminaciju kao uvjet da bi se odgovorilo na zahtjev za pomoć kojim se traži pretraživanje ili neki sličan pristup, zapljena ili dobijanje na neki drugi način, ili distribuciju navedenih podataka može, za prekršaje osim onih utvrđenih shodno članovima od 2 do 11 ove Konvencije, sebi ostaviti za pravo da odbije zahtjev za čuvanje u smislu ovog člana u slučaju kada ona ima razloga da misli da se u trenutku distribuiranja neće moći ispuniti uvjet dvostruke inkriminacije.

5. Osim toga, zahtjev za čuvanje može biti odbijen samo ako:

a) se zahtjev odnosi na prekršaj koji strana od koje se traži pomoć smatra da je političke prirode ili povezan sa prekršajem političke prirode ili

b) strana od koje se traži pomoć smatra da bi pristupanje izvršenju zahtjeva moglo dovesti do povrede njene suverenosti, sigurnosti, javnog reda ili drugih bitnih interesa.

6. Kada strana od koje se traži pomoć smatra da jednostavno čuvanje nije dovoljno da garantira buduću raspoloživost podataka, da će se kompromitirati povjerljivost istrage strane koja traži pomoć ili da bi se na neki način mogla nanijeti šteta toj strani, ona će o tome odmah obavijestiti stranu koja traži pomoć, koja će potom odlučiti da li će se ipak pristupiti izvršenju zahtjeva.

7. Svako čuvanje izvršeno na osnovu odgovora na zahtjev predviđen u paragrafu 1 će biti validno za period od 60 dana da bi se omogućilo strani koja traži pomoć da podnese molbu u cilju pretraživanja ili pristupa na sličan način, pljenidbe ili dobijanja na neki sličan način, ili distribucije podataka. Nakon prijema takve molbe, podaci će nastaviti da budu čuvani u očekivanju prihvatanja odluke u vezi te molbe.

Član 30

Brza distribucija čuvanih podataka

1. Kada se pri izvršavanju zahtjeva za čuvanje podataka u vezi posebne komunikacije formulirane uz primjenu člana 29 strana od koje se traži pomoć otkrije da je davalac usluga u drugoj državi učestvovao u transmisiji te komunikacije i strana od koje se traži pomoć brzo distribuira strani koja traži pomoć dovoljnu količinu podataka u vezi saobraćaja, u cilju identificiranja tog davaoca usluga putem kojega je urađena transmisija komunikacije.

2. Distribucija podataka koji se odnose na saobraćaj uz primjenu paragrafa 1 može biti odbijena samo ako:

a) se zahtjev odnosi na prekršaj koji strana od koje se traži pomoć smatra da je političke prirode ili povezan sa prekršajem političke prirode ili

b) strana od koje se traži pomoć smatra da bi pristupanje izvršenju zahtjeva moglo dovesti do povrede njene suverenosti, sigurnosti, javnog reda ili drugih bitnih interesa.

Naslov 2 - Međusobna pomoć u vezi ovlasti u istrazi

Član 31

Međusobna pomoć u vezi pristupa pohranjenim podacima

1. Jedna strana može zahtijevati od druge strane da pretraži ili da na neki drugi način pristupi, da zapljene ili da dobije na neki sličan način i da distribuira podatke pohranjene putem kompjuterskog sistema koji se nalazi na teritoriji te druge strane, ubrajajući tu i podatke čuvane shodno članu 29.
2. Strana od koje se traži pomoć udovoljava zahtjevu primjenjujući međunarodne instrumente, aranžmane i zakonodavstva navedena u članu 23 i shodno odredbama ovog poglavlja.
3. Zahtjev treba biti udovoljen što je brže moguće u sljedećim slučajevima:
 - a) kada postoje razlozi da se misli da su ti podaci posebno podložni rizicima da budu izgubljeni ili promijenjeni; ili
 - b) kada instrumenti, aranžmani i zakonodavstva navedena u paragrafu 2 predviđaju brzu saradnju.

Član 32

Prekogranični pristup pohranjenim podacima, uz pristanak ili kada su ti podaci javno dostupni

Jedna strana može, bez odobrenja druge strane:

- a) pristupiti pohranjenim kompjuterskim podacima koji su javno dostupni (otvoreni izvor), ma gdje bila geografska lokalizacija tih podataka; ili
- b) pristupiti, ili primiti putem kompjuterskog sistema smještenog na njegovom teritoriju, pohranjene kompjuterske podatke koji se nalaze u drugoj državi, ako strana dobije legalni i dobrovoljni pristanak zakonski ovlaštene osobe za distribuciju tih podataka putem kompjuterskog sistema.

Član 33

Međusobna pomoć u prikupljanju podataka u vezi saobraćaja

1. Strane se sporazumijevaju o međusobnoj pomoći u prikupljanju u realnom vremenu podataka u vezi prometa, a koji su povezani sa posebnim komunikacijama na njihovoj teritoriji i koji se prosljeđuju putem kompjuterskog sistema. Uz rezervu odredbi iz paragrafa 2 ta pomoć podliježe uvjetima i procesima predviđenim internim pravom.
2. Svaka strana odobrava tu pomoć barem u pogledu krivičnih prekršaja za koje bi prikupljanje podataka u realnom vremenu a u vezi saobraćaja bilo dostupibilno u istom slučaju na internom nivou.

Član 34

Međusobna pomoć u oblasti presretanja podataka koji se odnose na sadržaj

Strane se sporazumijevaju o pomoći, u mjeri dozvoljenoj njihovim ugovorima i internim zakonima koji se primjenjuju, o prikupljanju i registrowanju u realnom vremenu podataka koji se odnose na sadržaj posebnih komunikacija prosljeđenih putem kompjuterskog sistema.

Naslov 3 - Mreža 24/7

Član 35

Mreža 24/7

1. Svaka strana određuje tačku za kontakt dostupnu 24 sata na dan, sedam dana u sedmici, u cilju osiguranja promptne pomoći u istragama koje se tiču krivičnih prekršaja povezanih sa kompjuterskim sistemima i podacima ili prikupljanja dokaza u elektronskom obliku o krivičnom prekršaju. Ta pomoć obuhvata olakšavanje ili, ako to interni zakoni i praksa dozvoljavaju, direktnu primjenu sljedećih mjera:

- a) davanje tehničkih savjeta;
- b) čuvanje podataka shodno članovima 29 i 30; i
- c) prikupljanje dokaza, davanje informacija sudskog karaktera i lokalizacija osumnjičenih.

2. a) Tačka za kontakt jedne strane mora korespondirati sa tačkom za kontakt druge strane po ubrzanim procedurama.

b) Ako tačka za kontakt koju jedna strana odredi ne zavisi od organa vlasti te strane koji su odgovorni za međunarodnu pravnu pomoć ili ekstradiciju, tačka za kontakt će nastojati da djeluje u koordinaciji sa tim organom vlasti po ubrzanoj proceduri.

3. Svaka strana će se pobrinuti da raspolaže sa obučenim i opremljenim personalom u cilju olakšavanja funkcioniranja mreže.

Glava IV - Završne klauzule

Član 36

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Evrope i državama koje nisu članice Vijeća Evrope a koje su učestvovala u njenoj izradi.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju i odobravanju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja i odobravanja se deponuju kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.

3. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada pet država, računajući najmanje tri članice Vijeća Evrope,

biti izrazile njihov pristanak da budu vezane ovom Konvencijom, shodno odredbama paragrafa 1 i 2.

4. Za svaku državu potpisnicu koja izrazi naknadno svoj pristanak da bude vezana Konvencijom, ona će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma izražavanja njenog pristanka da se priključi Konvenciji shodno odredbama paragrafa 1 i 2.

Član 37

Priključenje Konvenciji

1. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Ministarski komitet Vijeća Evrope može, nakon konsultacija sa državama članicama Konvencije i nakon što dobije jednoglasan pristanak, pozvati svaku državu koja nije članica Vijeća i koja nije učestvovala u izradi Konvencije da pristupi ovoj Konvenciji. Odluka se donosi većinom glasova predviđenom u članu 20.d Statuta Vijeća Evrope i jednoglasno od strane zastupnika država članica Konvencije koje su članice Ministarskog komiteta.

2. Za svaku državu koja pristupi Konvenciji shodno gornjem paragrafu 1 Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma deponovanja instrumenta pristupanja kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.

Član 38

Teritorijalno primjenjivanje

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u momentu deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja i priključenja, odrediti jednu ili više teritorija na kojima će se primjenjivati ova Konvencija.

2. Svaka država može, u svakom drugom trenutku nakon toga, putem izjave adresirane na generalnog sekretara Vijeća Evrope, proširiti primjenu ove Konvencije na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U pogledu te teritorije, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma prijema izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava sačinjena uz primjenu dva prethodna paragrafa može biti povučena, u pogledu svake teritorije naznačene u toj izjavi, putem obavijesti adresirane generalnom sekretaru Vijeća Evrope. Povlačenje će postati validno prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma prijema te obavijesti od strane generalnog sekretara.

Član 39

Ciljevi Konvencije

1. Predmet ove Konvencije je da kompletira multilateralne ili bilateralne ugovore i sporazume koji se primjenjuju između Strana, računajući tu i odredbe:

- Evropske Konvencije o ekstradiciji otvorene potpisivanjem 13. decembra 1957. u Parizu (STE n. 24);
- Evropske Konvencije o međusobnoj pravnoj pomoći u krivičnoj oblasti otvorene potpisivanjem 20. aprila 1959. u Strazburu (STE n. 30);
- Dodatnog Protokola Evropskoj Konvenciji o međusobnoj pravnoj pomoći u krivičnoj oblasti otvoren potpisivanjem 17. marta 1978. u Strazburu (STE n. 99);

2. Ako su dvije ili više strana već zaključile sporazum ili ugovor u vezi materija koje tretira ova Konvencija ili ako su one drugačije utvrdile svoje odnose o tim pitanjima, ili ako će to uraditi u budućnosti, one također imaju mogućnost da primjenjuju taj ugovor ili sporazum ili da utvrde svoje odnose u vezi toga, umjesto ove Konvencije. Ipak, u slučaju da strane utvrde njihove odnose u vezi materija koje su predmet ove Konvencije na način različit od onoga predviđenog u Konvenciji, one će to uraditi na način koji ne smije biti inkompatibilan sa ciljevima i principima Konvencije.

3. [to se tiče odredaba ove Konvencije čija primjena ustanovljava zakonodavne kompetencije svake od država članica ili drugih analognih teritorijalnih entiteta, koje nisu, u smislu ustavnog sistema federacije, obavezne da poduzmu zakonske mjere, federalna vlada donosi, svojim povoljnim mišljenjem, navedene odredbe na znanje nadležnim organima vlasti država članica, ohrabrujući ih da usvoje mjere koje se mogu provesti u djelo.

Član 40

Izjave

Svaka strana ove Konvencije može, pismenom izjavom upućenom generalnom sekretaru Vijeća Evrope prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja svojih instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, da izjavi da će iskoristiti mogućnost zahtijevanja dodatnih elemenata predviđenih u članu 2, članu 3, članu 6 paragraf 1 (b), članu 7 paragraf 3 i članu 27 paragraf 9 (e).

Član 41

Federalna klauzula

1. Federalna država može da rezerviše pravo da preuzme one obaveze po poglavlju II ove Konvencije koje su u skladu sa osnovnim principima na kojima se zasniva veza njene centralne vlade i konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica pod uvjetom da i pored toga ima mogućnost da sarađuje u skladu sa odredbama poglavlja III.

2. Kada u skladu sa paragrafom 1 rezerviše pravo, federalna država ne smije da primijeni uvjete takve rezerve da bi isključila ili bitno umanjila svoje obaveze da sprovede mjere predviđene u poglavlju II. Mora da obezbijedi široko i efikasno sprovođenje zakona u pogledu tih mjera.

3. U pogledu odredbi ove Konvencije, čija primjena potpada pod jurisdikciju konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica koje ustavni sistem federacije ne obavezuje da preduzmu legislativne mjere, federalna vlada će informisati nadležne organe tih država o navedenim odredbama prilažući svoje povoljno mišljenje o njima, podstičući ih da preduzmu potrebne mjere da bi te odredbe sproveli.

Član 42

Ograničenja

Putem pismene obavijesti adresirane na generalnog sekretara Vijeća Evrope, svaka država može, u trenutku potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili priključenja, izjaviti da uvodi jedno ili više ograničenja predviđenih u članu 4 paragraf 2, član 6 paragraf 3, član 9 paragraf 4, član 10 paragraf 3, član 11 paragraf 3, član 14 paragraf 3, član 22 paragraf 2, član 29 paragraf 4 i član 41 paragraf 1. Nije dozvoljeno praviti nikakvo drugo ograničenje.

Član 43

Status i povlačenje ograničenja

1. Strana koja je uvela ograničenje shodno članu 42 može ga povući u cjelini ili djelimično putem obavijesti adresirane na generalnog sekretara. To povlačenje će stupiti na snagu datumom prijema te obavijesti od strane generalnog sekretara. Ako obavijest navodi da povlačenje ograničenja treba stupiti na snagu na neki precizan datum i ako taj datum dolazi poslije onoga kada generalni sekretar primi obavijest, povlačenje stupa na snagu na taj kasniji datum.
2. Strana koja je uvela ograničenja navedena u članu 42 povlači to ograničenje u cjelini ili djelimično čim to okolnosti dozvole.
3. Generalni sekretar Vijeća Evrope može periodično pitati Strane koje su imale jedno ili više ograničenja navedenih u članu 42 o informacijama, kao i o perspektivama njihovog povlačenja.

Član 44

Amandmani

1. Svaka strana može predložiti amandmane na ovu Konvenciju i generalni sekretar Vijeća Evrope ih saopćava državama članicama Vijeća Evrope, državama koje nisu članice ali koje su uzele učešća u izradi ove Konvencije, kao i svakoj državi koja se njoj priključila ili koja je pozvana da joj se priključi shodno odredbama člana 37.
2. Svaki amandman kojega predloži jedna strana se saopćava Evropskom komitetu za kriminalističke probleme (CDPC) koji podnosi Ministarskom komitetu svoje mišljenje o tom amandmanu.
3. Ministarski komitet preispituje predloženi amandman mišljenje podnijeto od strane Evropskog komiteta za kriminalističke probleme (CDPC) i nakon konsultacija sa državama nečlanicama koje su priključene ovoj Konvenciji, može usvojiti amandman.
4. Tekst svakog amandmana usvojenog od strane Ministarskog komiteta shodno paragrafu 3 ovog člana se dostavlja Stranama na prihvatanje.

5. Svaki amandman usvojen shodno paragrafu 3 ovog člana stupa na snagu tridesetog dana nakon što sve strane informiraju generalnog sekretara o njihovom prihvatanju.

Član 45

Rješavanje sporova

1. Evropski Komitet za kriminalističke probleme Vijeća Evrope će biti informiran o tumačenju i primjeni ove Konvencije.
2. U slučaju spora između strana u vezi tumačenja i primjene ove Konvencije, strane će nastojati da spor riješe pregovorima ili svakim drugim mirnim sredstvom po njihovom izboru, računajući tu podnošenje spora pred Evropski komitet za kriminalističke probleme, arbitražnom sudu koji će donijeti odluke koje će obavezati strane u sporu, ili Međunarodnom sudu pravde, na osnovu zajedničkog dogovora između odnosnih strana.

Član 46

Dogovaranje strana

1. Strane će se periodično dogovarati, po potrebi, u cilju olakšavanja:
 - a) efektivnog korištenja i provođenja ove Konvencije, ubrajajući tu i identifikaciju svakog problema iz te oblasti, kao i efekata svake deklaracije ili ograničenja sačinjenih shodno ovoj Konvenciji;
 - b) razmjenu informacija o važnim pravosudnim, političkim ili tehničkim novostima tretiranim u domenu kompjuterskog kriminala i prikupljanja dokaza u elektroničkoj formi;
 - c) ispitivanja eventualne potrebe za kompletiranjem ili dopunjavanjem Konvencije.
2. Evropski komitet za kriminalističke probleme (CDPC) će biti periodično izvještavan o rezultatima dogovora navedenim u paragrafu 1.
3. Evropski komitet za kriminalističke probleme (CDPC) olakšava, po potrebi, dogovore navedene u paragrafu 1 i usvaja neophodne mjere za pomoć stranama u njihovim naporima na kompletiranju ili dopunjavanju Konvencije. Najkasnije nakon isteka roka od tri godine počev od stupanja na snagu ove Konvencije, Evropski komitet za kriminalističke probleme (CDPC) će pristupiti, u saradnji sa stranama, preispitivanju svih odredaba Konvencije i predložiti će, u slučaju potrebe, uputne ispravke.
4. Osim u slučaju da ih Vijeće Evrope preuzme na sebe, troškovi proizašli iz primjene odredaba iz paragrafa 1 su na teretu strana na način kako to one odrede.
5. Stranama će asistirati Sekretarijat Vijeća Evrope pri izvršavanju njihovih funkcija koje proističu iz ovog člana.

Član 47

Otkaz

1. Svaka strana može, u svakom trenutku, otkazati ovu Konvenciju putem obavijesti generalnom sekretaru Vijeća Evrope.
2. Otkaz će stupiti na snagu prvog dana nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada generalni sekretar primi obavijest.

Član 48

Obavijest

Generalni sekretar Vijeća Evrope obavještava države članice Vijeća Evrope, države nečlanice koje su uzele učešća u izradi ove Konvencije, kao i svaku državu koja pristupi ili koja bude pozvana da pristupi Konvenciji, o:

- a) svakom potpisu;
- b) deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanje, odobravanje i priključenja;
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije shodno njenim članovima 36 i 37;
- d) svakoj izjavi sačinjenoj uz primjenu članova 40 i 41 ili o svakom ograničenju sačinjenom uz primjenu člana 42;
- e) svakom drugom aktu, obavijest i komunikaciju koja tretira ovu Konvenciju.

Na osnovu toga su, dolje potpisani, uredno ovlašteni u tu svrhu, potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Budimpešti, dana 23. novembra 2001. godine, na francuskom i na engleskom jeziku, oba teksta punovažna, u jednom primjerku koji će biti deponovan u arhivi Vijeća Evrope. Generalni sekretar Vijeća Evrope će dostaviti ovjerenu kopiju svakoj državi članici Vijeća Evrope, državama ne članicama koje su uzele učešća u izradi ove Konvencije, kao i svakoj državi pozvanoj da joj pristupi.

Član 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-398-12/06
25. marta 2006. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Sulejman Tihć, s. r.

